לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל רעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

שבת קודש פרשת יתרו – כ״ד שבט תשפ״א Shabbos Parshas Yisro - February 6, 2021

הדלקת נרות שבת - 5:00 | זמן קריאת שמע / מ״א - 9:00 | זמן קריאת שמע / הגר״א - 9:36 | סוף זמן תפילה/הגר״א - 10:28 זמו לתפילת מנחה גדולה-12:40 | שקיעת החמה שבת קודש-5:20 | מוצש״ק צאת הכוכבים-6:10 | צאה״כ / לרבינו תם - 6:32

אדר: פרייטאג

6:19 AM (カ"セン)

פיט 4 חלקים

כי תורה זו היוצא מהבל פיו של חוטא איז בה כח לעורר את האדם לקיימה. שונים הדברים כשלומד מפי חכם וצדיק, כי תורה היוצא מהבל פיו של צדיק ביכולתה להשפיע גם על נפשו של החוטא. וזאת משני טעמים. הא' מצד היותה תורה טהורה שיש בכח אמריה לטהר. הב' כי החכם עצמו מוכשר להתעוררות מכח תורתו. ומאחר שהיא תורה המעוררת את החכם יש בה כח לעורר שאר בני אדם גם כז.

מסיבה זו החזיקו ישראל לנסוע תמיד אל הצדיקים ואל המגידים לדורותיהם כדי לבקש תורה מפידם. על אף שגם ספרי הצדיקים הקודמים היו פתוחים לפניהם. כיון שידעו שאינו דומה שמיעה לראיה. ותורה שלומד האדם וישמע יוצאים מתור גרונו של חכם וצדיק. תורה זו דומה לאש קודש השורפת את המסכים החוצצים. וכשנכנסים לתוך אזני האדם הוא מתעורר על ידם תיכף לתשובה.

על פי האמור תביז כוונת הכתוב באמרו 'וישמע יתרו חותן משה', כי לא יקשה בעיניר למה מרחיב הכתוב לפרט שיתרו הוא חותנו של משה אחר שכבר ידועים הדברים עוד מפרשת שמות (ראה לעיל ג. א) כי תביז שבכוונת הכתוב להגיד למה שמועה שמע ובא? כלומר. למה היה הוא זה ששמע שמועה ובא ולא אחרים? שהרי לפירש"י היה המדובר על השמועה של קריעת ים סוף ומלחמת עמלק, ולמה לא נתעוררו האומות להתגייר מכח אלו הנסים מלבד יתרו? ע"ז חקק תשובתה בצידה כי יתרו 'חותו משה'. ומשה רבינו שהה בביתו תקופה ממושכת. ובאותה תקופה כשדיבר משה אל חותנו נכנסו דבריו בתוך לבו של יתרו ונתעורר על ידם להטיב מעשיו. ואחר שהטיב מעשיו והוסרו המסכים המבדילים בינו לביז נשמתו אז השכיל להבין תורה מעצמו ג"כ, וכששמע קריעת י"ס ומלחמת עמלק שהם גופי תורה מיד נתעורר ע"י להתגייר. אולם יתר הגויים עדייז היו משוקעים בחטאם. ע"כ גם אחר ששמעו גופי תורה אלו לא היה ביכולתם להתעורר על ידם לתשובה. והבו.

(משלי ג. ו) ואמרו חכמים: כל מעשיך יהיו לשם שמים. שאפילו דברים של רשות. כגון האכילה והשתיה וההליכה והישיבה והקימה והתשמיש והשיחה וכל צרכי גופך, יהיו כולם לעבודת בוראר. או לדבר הגורם עבודתו. שאפילו היה צמא ורעב. אם אכל ושתה להנאתו אינו משובח. אלא יתכויז שיאכל וישתה כפי חיותו, לעבוד את בוראו וכו', עכ"ל. וע"ע מש"כ הרמ"א (סי' קס"ז, ס"ה) וו"ל, "ומ"מ מצוה להביא על כל שלחן מלח קודם שיבצע כי השלחן דומה למזבח והאכילה כקרבן ונאמר על כל קרבנר תקריב מלח". עכ"ל, וכתב המשנה ברורה (שם ס"ק ל"א בד"ה והאכילה) וז"ל. "שאדם אוכל לחזק כחותיו ועי"ז יהיה בריא וחזק לעבדת ה"". עכ"ל. וע"ע מש"כ בסי׳ ק״ע (ס״ק מ״ה) בשם השל״ה דאם אוכל בכוונה להיות בריא ככדי להיות מזומז לעבודה ה'. סעודתו הוי סעודת מצוה. ע"ש עוד. כלומר. כי הכל תלוי בכוונה. שאם אדם אוכל בכוונה. אכילתו מצוה היא ונחשב כקרבז. והלואי שנזכה לזה!

אם כן יש לומר, דאפשר שיעשה האדם כל הוצאתיו שאינם בכלל מה שכבר נקצוב בראש השנה. שאילו מכוון בכל מה שהוא קונה, לשם מצוה, דהיינו אפילו בסתם הוצאות - שיכוון בכל מה שהוא עושה. שכל מאכלין שהוא קונה הוא לשם שיהיה לו כוחות לעשות רצון אבינו שבמשמים. וכדומה בשאר כל דברים שהוא קונה שיכווז לשם שמים. א"כ נמצא כל הוצאתיו אינם נכלל בכלל מה שכבר קצוב בראש השנה. ולעולם לא יהיה לו שום צמצם במזונותיו!

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו ... (יח-א) - רפואת הנפש מכח תורת הצדיק

הרא הוא (ירמיה ב, ד), הרא הוא Π נה איתא במדרש (שמות רבה כד. ט): Π יכתיב (ישעיה נה, ז) שמעו ותחי נפשכם', האיך חביבים ישראל, שהוא מפתה אותן, אמר להם: אם יפול אדם מראש הגג. כל גופו לוקה. והרופא נכנס אצלו ונותז לו רטיה בראשו, וכן בידיו, וכן ברגליו ובכל איבריו, נמצא כולו רטיות. אני איני כך, אלא רמ״ח יברים באדם הזה. והאוזו אחד מהן, וכל הגוף מלוכלך בעבירות. והאוזו שומעת. וכל הגוף מקבל חיים. שמעו ותחי נפשכם'. לכר אמר: 'שמעו דבר ה' בית יעקב'. וכז אתה מוצא ביתרו. שעל ידי שמיעה זכה לחיים. ששמע ונתגייר. שנאמר: 'וישמע יתרו את כל אשר עשה אלקים. למשה ולישראל עמו" עכ"ל המדרש. הנה המכוון בדברי המדרש מדובר בתורה ששומע מפי חכם. כי תורה זו דייקא מרפא את הגוף המלוכלר בעבירות. יאסמכתא לכר מצאנו גם כז במדרש במקום אחר (מדרש משלי י): 'בשעה שהחכם יושב רורש הקב"ה מוחל לעוונותיהם של ישראלי. חזיניו בפירוש שהתורה שהחכם משמיע לאחרים יש בה סגולה מיוחדת למחילת העווז וריפוי הנפשות מחלאת חטאם.

וכדי להביז טעמו של דבר. מהו הכח הטמוז בהלימוד מפי חכם המכשרת את האדם תשובה ולכפרה יותר מהלימוד מז הספר. מבואר דבריו של **הרבי רבי אלימלר זי"ע** ב'**הנהגת האדם' ס"ק א'**. שמסביר שכל עוד שנשמת האדם מלוכלכת בעוונות אין דברי תורה נקלטים בו כדבעי. ויכול הוא ללמוד ולהשתעשע בתורה אולם איז הדברים נשמעים' בתור נבכי נפשו. כי החטאים הם מסכים המבדילים בינו לביז עיני שכלו. אינם מניחים לו להכיר במה שהתורה מחייבתו. והנה כל זה כשלומד בינו לביז עצמו.

ליסודים סאות חרב אברחם דניאל אבשטיין שליט"א, בעמרים שדה אברהם

זכור את יום השבת לקדשו. ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת לה' (כ-חמ) - בענין הוצאת שבת והוצאת מצוה יתא בביצה (טו, ע"ב) "תני רב תחליפא אחוה דרבנאי חוזאה: כל מזונותיו של אדם" λ

קצובים לו מראש השנה ועד יום הכפורים. חוץ מהוצאת שבתות והוצאת יום טוב. והוצאת בניו לתלמוד תורה, שאם פחת - פוחתיו לו. ואם הוסיף - מוסיפיו לו". ע"כ. וכתב הריטב"א (הובא בש"מ שם) וז"ל, "דלאו דוקא הוצאת שבתות וימים טובים דהוא הדין לכל הוצאה של מצוה אלא נקט הני דרגילי ושכיחי". ע"כ. והעניז צ"ב מהו העומק בביאור ברי חז"ל אלו. שהני דברים אינם איכלל בכלל מה שכבר קצוב בראש השנה. מדוע לא? ונראה לבאר בעזה״ת, דהנה הבחירה ביד כל אחד ואחד לעשות כל מצות אשר הוא בוחר לעשות. ואין הקב"ה מונע הבחירה מיד כל אחד לעשות מעשה מצות. וא"כ א"א ומר דכבר נגזר הגזירה כמה הוצאת יהיה לכל אחר ואחר עבור הוצאת המצוות. שהרי אילו כז. נמנע ממנו הבחירה לעשות המצות. וא"כ מובז הייטב מדוע אינם ניכלל בכלל מה שכבר נקצוב בראש השנה, שאין הקב"ה גוזר כנגד הבחירה לעשות מעשה מצוות.

ונראה להוסיף עוד על זה, ראיתא **בשו"ע** (סי' רל"א) וז"ל, "וכן בכל מה שיהנה עולם הזה. לא יכויז להנאתו, אלא לעבודת הבורא יתברך. כדכתיב בכל דרכיך דעהו"

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Relevant Halachos During These Trying Times (42)

Monetary Question. Schools and Playgroups. Question: Although the virus has shut down quite a bit in our city over the past year, the schools and playgroups are back in full function, B'ezras Hashem. In one playgroup (4 hours daily), the leader contracted the virus and could only provide service for half of January. The children only attend for half a month and when she couldn't find a substitute to replace her for the other half, she was forced to shut down. She is only charging for the half month that she was in operation. However, one of the parents who sent to her, was forced to get a babysitter to watch her child which ended up costing more than her playgroup fee. On top of that, the babysitter was only for 3 hours and she had to leave work an hour early, for which she wasn't paid. She wants to pay even less than half to make up for her losses. Is that justified?

Introduction to Answer: This type of scenario is discussed in the Gemara, in the sixth perek of Bava Metzia, as well as in the Shulchan Aruch, Choshen Mishpat (333). The rule is that if one cannot fulfill his agreed upon obligation because

of an *ones* (אונס) - a circumstance beyond his control such as sickness or having to sit shiva in mourning for a deceased relative - he is not obligated in the losses that he has caused to another party. One basic explanation of this *halacha* is that the loss caused to the other party is an indirect damage, called "Garmi" as stated clearly in **Tosfos** in Baya Metzia (76b). This is different than a direct damage that one causes to another, and even though we learn in a different Gemara (Bava Kama 26a) the famous rule of "Adam Muad Le'olam" - which means that a human being is fully responsible for any damage that he did to another even if he was not negligent with regard to the *din* of a *Garmi*, an *ones* is not liable.

See the **Shach** (in C.M. 386:1, 6) for an in-depth explanation of this din.

In Conclusion: Since the playgroup leader was an *ones* and was required to shut down her business for half of the month, she is fully entitled to charge for the half month of service that she was able to provide but she is not liable for the extra expenses that her illness caused to the other person, since the "damage" is deemed a Garmi

בין הריחים – תבלין מדף היומי – פסחים דף ע.

on קרבן תגיגה to bring a הילה כדי שידא פסח נאכל על השובע". "The *Gemara* says that although there is no הרבן תגיגה the fourteenth of *Nisan.* if a חברה was too large, they would bring a *Chagigah* along with the קרבו פסח & eat it first. **Rashi** ופרו explains this was done to ensure that one would eat the קרבן מלמים) when one was already somewhat satiated as this is the way kings eat (קרבן מלמים).

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,

ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

Tosfos brings a Yerushalmi that the *Chagigah* was eaten first to calm the hunger so one wouldn't eat the *Pesach* quickly, thus possibly breaking a bone in his haste & be *oiver* the הל' כה"פ פ"ח.הל'ג'ו **רמב**"ם asks that the ועל הש"סו **ר' חיים**. ועצם לא תשברו בו 6ד דאורייתא asks that the ועל הש"ס "מצוה מו המובחר לאכול בשר הפסח אכילת שובע". therefore. if one brings a *Chagigah*, he should eat it first so his satiation comes on the Korban Pesach. However, he also paskens ו"על השובע" need to be eaten הרבנות heed to be eaten "על השובע" & if need be. "על השובע" & if need be חולניו be eaten while satiated. If so, what's the point of bringing a Chagigah before the Pesach? The Chagigah itself also needs to be eaten while satiated, thus, one should instead bring ירבנית with it! Rav Chaim answers that the *mitzvah* of "על השובע" by all other הרבנית is only on the Construction of the owners, so the owner could eat the Chaqiqah & then eat the Pesach satiated. [יעינו קשיא עצום במנחת חינוד קב' ד"ה "והנה"]

The אירוע ס' ד'ז שו"ע as a ביצה as a ביצה as a ביצה as a ביצה as as זכר as as זכר as as זכר מותעג ס' ד'ז שו"ע as as a זכר מוועג ס' ד'ז שו"ע אור מידי an opinion that דערה של איידי פוויער מידי אור איידי אוידי אור איידי אוידי אור איידי אור איידי אוידי אוידי אוידי אוידי איידי אוידי אוידי אוידי איידי איידי איידי איידי איידי אוידי איידי איידי אוידי איידי אוידי איידי איי only a אר פלוג, so the שרגיטה wasn't דוחה שבת ano egg is necessary. The משנ"ב apaskens, לא פלוג & we are אר always put out an egg. "מן הזברים ומן stings the ס"ק עב"ן משנ"ב brings the מרדכי (כוס שני brings the "אשר גאלנו" hat the proper הגדה for the beracha (ס"ק עב") משנ"ב 'הפסחים, it is said first. In שער הציון he brings the ביסרים. that if the first ביסרים. Since the שער הציון he brings the מברייו that if the first night fell on מרצש"ק, since the *Chagigah* wasn't brought that day which was שבת, we switch around the order & say "מנ הפסחים ומן הזבחים", since the *Chagigah* wasn't brought that day which was

R' Yosef Engel zt"l of Krakow (Otzros Yosef) would say:

- 'ותתן לנו חיים ארוכים חיים של שלום" - In Rosh Chodesh Bentching, we ask Hashem to give us long life, peace, blessing, a livelihood, good health and all else that is good. Then we say, '... 'ריים שיש בהם '' 'Lives which have in them fear of Heaven and fear of sin.' Although בהם' - 'in them' refers clearly to the 'lives,' it can also mean 'in others.' That is quite characteristic, as for all material goods we say 'למ' - 'unto us,' but for spiritual values, we pray that they be given 'בהם', to others. People are always aware of how many more material things they need, but they believe that they are already perfect spiritually. Others, however, are assumed to have all that they need materially and are lacking only in spirituality."

A Wise Man would say:

"Quality is never an accident; it is almost always the result of high intention, sincere effort, intelligent direction and skillful execution. Quality represents the wise choice of many alternatives."

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses WorldwideSince1980

(1-888-Mailway)

We CAN'T compromise

Mazel Tov to Shuie & Elana Davis and Moti & lackie Kest on the upcoming Chasuna of Yehuda & Michal. יה"ר שהזיווג עולה יפה בשעה טובה ופצלחת

in our revering Hashem! It's REALLY TIME to act -SIGN!

103.680+

מעשה אבות סימן

והר סיני עשן כלו מֿפני אשר ירד עליו ה' באש ויעל עשנו כעשן הכבֿשן ויחרד כל ההר מאד ... (ימ-יח)

"Moshe received the Torah at Sinai and transmitted it to Yehoshua, Yehoshua to the Elders, and the Elders to the Prophets, and the Prophets to the Anshei Knesses HaGedola - Men of the Great Assembly." (Avos 1-1) This is a basic tenet of our faith and an immutable fact. Moshe received *Torah Shebichsay* (Written *Torah*) as well as *Torah Shebal Peh* (Oral *Torah*), and there is an unbroken chain connecting the Sages and Rabbis of every generation with the revelation at Mount Sinai. Therefore the Oral *Torah*, observed and studied during the time of the *Mishna* and *Gemara* (and in subsequent generations as well), is not the creation of human beings, but is actually as divine in origin as is the written *Torah*. This an extremely significant foundation, says **Rabbi Dr. Avraham J. Twerski** zt''l, about which many seforim have been written. and indeed fierce battles were fought (such as with the Sadducees and Pharisees, and especially with the Karaites).

The Karaites (קראים) do not believe in *Torah Shebal Peh*. The word "Karaite" itself comes from the Hebrew words "Bnei Mikra" ("followers of scripture"). They distort the words of Torah to fit into their narrow interpretation and totally dismiss the teachings of *Chazal*. As a result, they cut themselves off from the rest of Judaism. For example, Karaites believe that all food must be prepared before Shabbos and no enjoyment may be derived from fire on Shabbos. Chazal rule that it is possible to continue heating food under certain conditions. To emphasize the mistake of the Karaites, it is especially prescribed in halacha that one should eat cholent (which slow cooks overnight) on Shabbos day. In fact, it says that someone who doesn't eat *cholent* (חמין) is suspected of being a Karaite. (Sh"A O"C 257:8; Match Moshe 470)

Rabbi Twerski would tell over the following story regarding the supremacy of *Torah*-true Jews. During the days when the Karaite movement established itself amongst the Jewish people with their perverted use of the text of the *Torah*, and somehow managed to attain a sizable following, the reigning ruler of one particular region decided to settle the issue once and for all time. He called together representatives of the *Torah*-true community and that of the Karaites to a debate, with the intention of establishing which of their beliefs was the true and original one.

After a round of haggling, a date was set and the ruler looked forward to the spectacle of Jew against Jew, with no tangible reward to the victor. The Karaites were to be spoken for by their elder representative, a man known for his sagacious and wise pronouncements, whereas the true congregation of Klal Yisroel, as has been repeated from time to time throughout our history, would be sending one of the lesser luminaries from among the community, to be their statesman.

The delegations arrived on the appointed day to the palace and at the prescribed hour, the two speakers were ushered into the ruler's inner chamber. Upon entering his inner sanctum, the Jewish speaker immediately bent down, removed his shoes from his feet, and put them under his arm. The ruler and his advisors were aghast. "Respect your leader!" he thundered angrily, to the glee of the Karaite. "How dare you disrespect me in my own palace!"

"Your exaltedness," the simple Jew said, "It is the Jewish tradition that when one approaches our G-d, we remove our shoes, as was told to Moshe, our teacher, by the burning bush. Removing our shoes is our greatest sign of reverence."

The ruler, placated a bit, insisted, "Well and good, but then, why are you holding the shoes under your arm?"

"Because," the Jew replied wily, "When G-d gave us the *Torah* at Mount Sinai and we were instructed to remove our shoes and approach the sacred site, we found, upon our return, that the Karaite thieves collected all of our shoes and discarded them. At our spiritual peak, they had the audacity to steal our shoes! This time, I'm not taking any chances!'

The Karaite elder interrupted in anger. "Ridiculous and absurd!" he bellowed. "No such thing occured. Your Majesty," he continued soothingly, "I can assure you that no Karaite stole a thing since there were not even any Karaites yet at Sinai!"

The Torah-Jew bowed before the ruler. "I rest my case, your excellency," he said with a sly smile stealing over his face. 'As you can see, the Karaites have just conceded our primacy!" And indeed, the Karaite was forced to admit defeat!

בשנת מת המלך עודו ואראה את אדני בשנת מת המלך עודו ואראה את אדני A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY בשנת מת המלך עודו ואראה את אדני שב על מא רם ונשא ... (ישנ" ו-א)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY PROPERTY IN THE WEEKLY PR

was akin to how Klal Yisroel stood at the foot of Har Sinai while receiving the *Torah* from *Hashem*. Even though it is important to always place things in its proper context, what significance is there that the Navi felt it was so important to open his awe-inspiring prophesy by mentioning that it took place in the year that King Uziyahu of *Malchus Yehuda* died?

The *Navi* explains that King Uziyahu was a righteous king who was scrupulous in his observance of the *Torah* while also displaying great courage and strategic expertise which led to astonishing success in his military campaigns. Unfortunately, success went to his head and he sinned by entering the *Bais Hamikdash* to sacrifice incense on the

punished him with a bad case of leprosy which is akin to death. and the *Kohanim* evicted him from the *Bais Hamikdash*.

Chacham Rabbeinu Avraham Ibn Ezra zt"l explains that witnessing King Uziyahu being "touched by the Hand of Hashem" made an indelible impression on Yeshaya HaNavi. and he therefore chose to mention it when opening his prophesy about how he "saw" the image of *Hashem*.

As believing Jews we know that *Hashem's* Hand is in everything a person does, every second of every day. However, it is our choice to want to see it and more importantly, use that experience to further our spiritual growth and become better and stronger in our Avodas Hashem.

כי אמר אב האחד גרשם כי אמר גר הייתי CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE 🦱 FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L בי אלקו אבי בעורי וכו' (יח-בגי) "FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L אבי בעורי וכו' (יח-בגי) "Moshe Rabbeinu named his two sons and then proceeded to explain the essence of each one. There is a discrepancy though between the *posukim*. The first *posuk* says. "כי אמר גר הייתי". The second verse omits "אמר" and just says ". I heard a nice machshava from **Reb Yanky Goldberg**, a respected marbitz Torah in Lakewood. The feeling of being a ger, a foreigner. is both relative and dependant on a person's perception. Thus, Moshe said "כי אמר", my feelings are such. However, when it came to Eliezer, "אלקי אבי בעזרי", *Hashem* is my savior, and it was in no way subjective to Moshe's perception.

Perhaps we could add another two points. Being that Gershom is respective, whereas Eliezer is ironclad, there exists an intrinsic difference for all eternity. Gershom's name reflected Moshe's feeling. Another person can name Gershom for another reason entirely. Eliezer's name though represents the essence of that name. Because the help of *Hashem* is critical - critical in the chinuch of our children, and crucial in every other facet of our lives. Additionally, the word "אבל" in the above-quoted posuk, seems not to be reflected in the actual name Eli-Ezer. The reason may be that the G-d of my father, Who helped me through thick and thin, and Whose help continues to guide me in my *chinuch habonim* till today - that help ONLY works through the *mesiras nefesh* and *mesorah* of "אבי", the *Zaidas* and the *Bubbas*. Thus, "אלקי" is, by definition, "אלקי אבי".

Rabbosai, we sent to shamayim two korbanos tzibbur. Two Gedolei Yisroel. Each of them is a gadol in his own right. As the Zaida would always say, "שם האחד ארשם ושם האחד אליעזר". It should have said "שם השני". Zaida said, each child is a yachid each an individual unto himself. Here too, we didn't lose one and then a second gadol. We lost a gadol and a gadol. Each respective and respected tower representing their unique Torah and mesorah. May Hashem accept these olos temimos and let us see only אלקי אבי בעזרי" as we *bentch* the *chodesh* this week and are *mispallel*, "אלקי אבי בעזרי"

משל למה הדבר דומה

כבד את אביך ואת אמך למען יאריכון ימיך ולמען יימב לך (ב-יב) משל: Years ago, the religious population of Eastern Europe knew America as a place where Jews threw off the voke of *Torah* observance. It was the "goldene medina" because the streets were "paved with gold," according to some wide-eyed idealists. But it was also considered the "treifena medina" because there was little in the way of religious observance on the streets of the new world. Since higher education in Europe was closed to Jews, however, and there were so many restrictions on doing business, many young people emigrated to America to improve their lot in life. Grieving parents considered them lost to the faith forever.

Shabbos or other mitzvos and his question was whether he was permitted to accept the treifa (non-kosher) funds or must he tell his son to stop sending them?

The *Rebbe* could see real pain in the man's eyes and he was careful to blend his advice with a good measure of solace. "You are concerned that your child has cast aside his heritage. However, there is one *mitzvah* that he is still observing, which is to show respect for his parents - Kibbud Av V'em. Now you wish to deprive him of that also?"

נמטל: The lesson is an important one, especially for parents, to help them cope and deal with difficult circumstances regarding their children. In a more objective sense, before we do anything to reject someone, especially a wayward One man consulted with the Gerrer Rebbe zt"l, stating child who we feel is not acting the way we would want him that his son who had emigrated to America, had become or her to, we would be wise to give serious consideration as successful in business of late, and had begun sending him to what the consequences of such rejection might be. The money. He was certain that the boy was not observing worst thing we can do is push away a child even further.

ויסטו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר ... (ימ-ב) EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

Imagine experiencing all of the miracles in Egypt, watching the Yam Suf split, and arriving at Har Sinai in order to receive the Torah. You are camped at a distance from the holy mountain, surrounded by your fellow Jews, and the feeling in your heart is one of complete love. You live a supernatural existence, a spiritual high, and complete love and acceptance of your fellow Jews. Suddenly a Bas Kol rings out. The plan has changed! You will not be receiving the Torah anymore! It simply is not necessary anymore! What is your reaction? You say, "That is just fine." In fact, we all say this every Pesach. אלו קרבנו לפני הר" סיני ולא נתן לנו את התורה דיינו" - If *Hashem* would have brought us all the way to *Har Sinai* and not given us the *Torah*, it would be enough for us! Why would that be enough for us? What would be the purpose of coming all the way to Har Sinai and not getting the *Torah*? Wasn't everything we went through until that point to be *zoche* to get the *Torah*? So why do we say *Dayeinu*?

R' Avraham Pam zt"l explains that the incredibly exalted level we reached in our Ahavas Yisroel at that point achieved the purpose and goal of *Torah*. We GOT the *Torah* without actually GETTING the *Torah*! We were like one person with one heart. 'K'ish echad b'lev echad." We so completely loved one another that we accomplished the purpose of Torah. We achieved the pinnacle of creation. Like when the ger asked Hillel to teach him the entire Torah on one foot, Hillel said, "What is hateful to you, don't do to your friend." This can be turned around to mean, "Love your fellow like yourself." This, explained Hillel, is the entire *Torah*, the rest is commentary. If you go into a perfume store, even if you don't buy anything, you come out smelling good. Similarly, did we, Klal Yisroel come to Har Sinai with the greatest merit imaginable, the purpose of Torah itself Without even receiving the *Torah*, we already "smelled good" by achieving the great level of "K'ish echad B'lev echad."